

stærkt befolkede By som Kjøbenhavn. Der har derfor været nedsat en Commission, for at tage denne Sag under Overveielse, og dens Forslag ere, med en enkelt mindre væsentlig Modification, blevne antagne af Borgerrepræsentanterne, af Magistraten og af Indenrigsministeriet, og i Genhold dertil er saaledes dette Lovforslag udarbejdet. Det er det Thing vil af Lovudkastet see, at disse for Sundheden skadelige Næringsveie ere henførte til 2de Classer. Den ene omfatter de mere skadelige, hvis Forlæggelse fra Kjøbenhavn ansaaes nødvendig. Dog er det ikke paabudt, at disse Næringsveie, forsaavidt de allerede udøves i Byen, skulle inden en vis bestemt Tid forlægges fra Byen; men Forslaget gaaer ud paa, at for Fremtiden maa Ingen etablere nogen af disse Næringsveie i Byen, og at saaledes kun de Personer maa udøve dem, som allerede have Berettigelse dertil, hvoraf altsaa følger, at deres Udøvelse i Byen med Tiden vil falde bort. Disse Næringsveie opregnes i den første S, hvortil jeg saaledes kan henwise; der nævnes: Slagteri, Udsalning af raa Talg, Garveri, Skindtilberedning, hvortil Tran bruges, Pergament-, Lærstrænge- og Linn-Fabrikation, Beenfogeri, Beenbrænderi, Tranfogeri, Fiskebløderi, Stivelsesfabrikation, Oliekogning og Færnisfabrikation samt Fabrikation af Asphalt, Frictionshvoilstikker, Svovls-, Salt- og Salpetersyre. Den Regel, som er givet for Byen, er ogsaa foreslaaet at skulle gjælde i en vis Omkreds udenfor Byen, i Byens umiddelbare Nærhed. I saa Henseende er der i Sen givet en vis Grændselinie, som er dragen udenfor de Søer, hvorfra man i det Væsentlige har det ferske Vand, som man bruger i Byen. For at dette Vand ikke skal fordærvs, mener man ogsaa at burde beskytte det Terrain, som er i Nærheden deraf, for det skadelige Aflob

fra disse Næringsveie, som kunde finde Sted, naar de etableredes i Nærheden af Søerne ved Kjøbenhavn. Som jeg allerede har bemærket, skulde ifølge § 2 disse Næringsveie kun kunne vedblive at udøves af Personer, som allerede have Berettigelse dertil. De følgende §§, 3 og 4, indeholde ikke noget Væsentligt; de angaa kun noget mere specielt. Den anden Klasse af Næringsveie omtales derimod i § 5, hvori de Næringsveie angives, som ville kunne vedblive at udøves i Kjøbenhavn, men ikke uden at undergives de Indskrænkninger, som Sundhedspolitiet maatte ansee at være nødvendige. Der opregnes i § 5: Slagternes Kjøbudsalg, Lysestøberi, Skindtilberedning, forsaavidt samme ikke er indbefattet under Forbudet i § 1, Dplaget af vaadt saltede Huder, Sæbes- og Potastfesyderi, Clitoriefabrikation og Tilberedning af Belysningsgas, fremdeles Handel med og Dplag af Klude, Been og andet dyrriff Affald. Endelig er der tilføjet en sidste S, ifølge hvilken der andrages paa, at det udenfor Kjøbenhavn skulde være overdraget Justitsministeriet at give Bestemmelser i Lighed med de for Kjøbenhavn foreslaaede, forsaavidt Forholdet paa det enkelte Sted maatte skjønnes at gøre saadanne Forholdsregler nødvendige. Forholdene ere naturligviis udenfor Kjøbenhavn høist forskjellig fra dem i Kjøbenhavn, og der kan ikke lettelig gives saa almindelige Regler som de, der kunne opstilles for Hovedstaden. Paa enkelte Steder og under enkelte Omstændigheder kunde det imidlertid vel være ønskeligt og maaskee nødvendigt, at man kunde forhindre nogle af disse mere skadelige Næringsveie fra at udøves i selve de store Byer eller ogsaa i Nærheden af en eller anden By, og i den Henseende har man troet at gøre rigtigt i at overlade Administrationen i saa Henseende at træffe Foranstaltninger.